

Tjældrini bera boð um framtíðina!

Oddagrein

UM fáar dagar er aftur Grækarismessa. Tjældrini, sum koma henda dag, bera boð um heitari og ljósari tíðir. Tey bera boð um livsgleði og um stoltleikan at búgva í hesum landi. Teirra yndisliga og eyðkenda pli, pli er ein áminning til okkara um ikki at gloyma tað vakra, stórbara og livsjáttandi, sum finst í náttúruni - í okkara umhvørvi.

TAÐ er kanska ein serstøk orsök á hesi Grækarismessu at geva hesum pli serligan gætur. Nú land okkara stevnir fram móti eini nýggjari tíð við eini móguligari komandi oljuvinnu. At somu tjældur, sum skulu minna okkum á at vera góð við náttúruna og umhvørvið, koma úr einum fremmandum umhvørvi, sum júst er vorðið dálkað av tí svartu gullinum, ger hesa áminning enn meira sjónska og klára. Vit hava nú í eina tíð hoyrt um, at olja er líkin út í umhvørvið frá einum tangaskipi út fyri Suðurland. Tað áhugaverda í hesum máli er, at tjældrini, sum skulu vekja ans okkara fyri eini óspiltari føroyskari náttúru, júst koma hiðani. Og tí eru hesi oljudálkaði tjældur ein ávaring.

KOMA vit at uppliva eina oljuvinnu her á landi, er greitt, at her verða stórar avbjóðingar. Tí líka mikið hvussu nógv vit tryggja okkum, so lúrir vandin fyri dálking.

LATIÐ hesa Grækarismessuna og tjældrini, sum koma til landið, verða eina áminning á okkara myndugleikar og øll tey, sum koma at takast við hesa nýggju vinnu, um, at vit eiga at gera alt fyri at tryggja eitt reint og vakurt umhvørvi. Vit vita, hvussu viðhvæmt eitt avmarkað havøki sum tað føroyska er, og tá tú sum tjóð nærur eina livir av tilfeinginum í hesum avmarkaða havumhvørvi, tá er øll grund til at vera á varðhaldi og harvið geva dálkingarspurninginum størsta ans.

VIT siga ikki við hesum, at okkara myndugleikar ikki taka hetta í álvara. Vit vilja bert við tjældrini og Grækarismessu minna teir á, hvussu stóran týðning eitt reint umhvørvi hevur ikki bert fyri okkum núlivandi men ikki minst fyri komandi ættarlið. Vit hava jú bert fingið náttúruna til láns frá teimum. Og við tí láni álleggur okkum ábyrgdin at lata tað aftur í sama standi og vit fingi tað.

TAÐ fer longu eitt rættiliga stórt arbeiði fram í sambandi við at forða fyri og staðfesta móguliga dálking. Biofar stendur fyri hesum og verður tað stuðlað av eitt nú oljufeløgum. Betur fyrrvarin enn eftirsnarin. Og ongastaðni hóskar hetta orðafellið betur enn júst, tað snýr seg um umhvørvið. Vit kunnu bert vóna, at alt verður gjørt fyri at tryggja Føroyum og føroyingum eitt reint og ódálkað umhvørvi í eini komandi oljuvinnu. Latíð tjældrið og hesa Grækarismessu verða áminning okkara um hetta.

Sosialurin

Viðmerking

Skelkaður og skuffaður

Uppfatanin hjá landsstýrsmanninum Andriasi Petersen av hugtakinum inhabilitet má hava skelkað fleiri enn undirritaða.

At tað so eisini skuffar meg er tí tað er sárt at vita, at vit javnaðarmenn hava eitt umboð í landsstýrinum - allar aðrar dygdir her ónevndar - sum ikki í hesum fornum dugir at skilja ímillum rætt og skeivt.

Sjálvandi kann landsstýrsmáðurin hava allar teir vinir, sum hann vil, og sjálvandi skal hann ongan velja frá, tí hann fer í landsstýrið.

Men hann skal ikki átaka sær tað uppgávuna at døma í einari sak ímillum vin sín og hansara mótpart, sum í hesum føri eru deildar-sjúkrasystirnar á Landsjúkrahúsinum, tí tá er hann

inhabilur.

Ein persónur skal ikki dømast úttan kanning, sigur tú.

Onkuntið er misbrótið tó so eyðsæð, at ongin rættarsak er neyðug. Parkerar tú skeivt, so verður tú sektaður úttan dóm.

Í hesum fornum hevur Pál Weihe »parkerað skeivt í 5 ár«.

Vit innan heilsuverkið

hava jú sæð og hoyrt levnaðin øll hesi árin og tær syndarlugu fylgjur fyri arbeiðsklimið hetta hevur havt.

Mini ráð til heilsuáláráðharran eru: Slepp hasari glóðini, áðrenn tú rættiliga brennur teg!

Signar P. Dam

Lesarabrøv

Er Gud ikki á havinum sunnudag?

Í Sosialinum nr. 42 - 29. febr. skrivur gamal útróðrarmaður um »Sunnudags-útróður«.

Undirritaði hevur sjálvur verið útróðrarmaður og átt bát (18 tons) í 34 ár, og veit sostatt nógv um tað livið.

Tað, ið eg mest undrist á við hesum »gamla útróðrarmanni«, er at hann leggur eftir útróðrarmonnum, sum fara á flot sunnudag.

Hvat við fiskimonnum, ið sigla við trolarum, linubátum ella øðrum, sum fiska 7 dagar um vikuna, ja, ella eru við stóru verksmíðutrolarunum, sum fiska páskir, hvitusunnu og kanska jólini við? Meinat gamli útróðrarmaðurin, at hesir fiskimenn ikki hoyra undir hvíldagin

(sunnudagin) ella Gud tann altvaldandi?

Tað kemur mær fyr, at tað kundi verið óvundsjúka uppi í. Kanska situr hesin gamli útróðrarmaður ein góðan sunnudag í kirkjuni og hugsar um bygdarmenn sínar, sum sita úti á havi og draga stóran tosk av grunni og koma aftur við stórum fongum. Tað kann geva óvundsjúku og hon er ringasta sjúka, menniskju kunnu hava, ja, kann ikki gróðast sjálfv at góðum læknum.

Nei, gamli útróðrarmaður, latum okkum ikki bara hugsa um at lóggeva á hesum økinum, men lata tað vera ein spurning ímillum Gud og manna, sum hava fingið friðan vilja yvirfyri

Gudi frá Gudi.

Sum eg segði, havi eg sjálfur verið útróðrarmaður og havi eisini róð sunnudag, tá tað hava verið umstøður til tess hvat streymi og veðri viðvíkur. Ger ein ikki-tað kann hann ikki liva av útróðri.

Hvøði eg t.d. havt trúboðaravirksemi sum eyka-inntøku, kundi eg havt ligið heima hvønn sunnudag, og kortini livað av samanløgdu inntøkuni.

Men av náttúrligum grundum, havi eg ligið mangan sunnudag heima, og tá sitið í kirkjuni. Har havi eg hvørja ferð - eins og í útvarpi, tá eg var á havinum - hoyrt prest biðja serstakliga fyri okkum fiski-

monnum, at vit skulu koma til lands í øllum góðum.

Er tað tí, at teir halda okkum tørva serliga forðon hjá Várhara fyri »sunnudags-syndina«, ella virða teir rætt min til eitt persónligt »forhold« til Gud, og ynskja at Hann er við mær sunnudags útróðrardagar so væl sum vanligar útróðrardagar?

Min tíð sum útróðrarmaður er nú farin eins og tygara, men kundu vit ikki samst um, at tað er skeivt, óneyðugt og eitt sindur sjálgóðsligt at lóggeva um hetta evni.

D. J. Jensen, Tvøroyri

Arne Rosenkrands Larsen, stjóri í Dopas:

Mærsk loyvi at bora í Lopra

Tað verður danska felagið Mærsk Contractor, sum skal bora teir 3300 metrarnar í eini nýggjari boring í Lopra í summar. Avgerðin varð tikin hósdagin.

Arne Rosenkrands Larsen frá oljufelagnum Dopas sigur, at Mærsk átti tað besta tilboðið. Haraftrat eru fleiri fyrimunur við bori-pallinum hjá Mærsk, tí hann tekur ikki so nógv pláss og er rættiliga kompaktur.

Hann sigur, at tað sær út til, at ætlanin h eitur og at byrjað at bora í mai.

Vit spurdu Arne Larsen, um tað verður lættari fyri teir, at tað nú verður eitt danskt felag, sum skal standa fyri boringini. Til tað sigur hann, at sum so er ikki so stórum munur á bori-

feløgnum, men í tann mun at tað verða dansk bori-fólk, sum fara at arbeiða í Lopra, so kann tað sjálvandi málsgila vera ein fyrimunur.

Men undrar tað ikki teg, at Mærsk nú bráðliga setir so nógv inn upp á at fáa hetta bori-projektið, tá teir ikki hava borað í Eur opa fyrr og tá Mærsk sum so ikki hevur víst tann stóra áhugan fyri føroyska økinum?

Mærsk er ein forrættning, og helst er hetta tí, at teir halda, at tað kann lona seg at fara at bora á landi í

Europa.

Vit spurdu um tað eru vanttøtt skott millum Mærsk Contractor og Mærsk Olie og Gas, nú hetta seinna felagið hevur ynskt ikki at vera við í Lopra?

Tað má tað vera. TAÐ ber rætt og slætt ikki til hjá einum borifelag at lata upplýsingar víðari til eitt systurfelag. Tað vil vera ímóti øllum spæli-reglum.

Arne Rosenkrands visir aftur, at avtalan millum Danmark og Føroyar um at prioritera dansk feløg, sum eru kappingarfør, hevur

verið brúkt í sambandi við boringina í Lopra.

Í avtalu, sum er millum tey 18 oljufeløgini og Dopas, sum stendur fyr projektnum stendur, at tað felagið, sum letur inn fíggi-arligabest hóskandi tilbóðið skal hava uppgávuna.

Í loyvinum stendur, at roynt skal verða at tryggja, at føroysk arbeiðsmegi í mest móguligan mun kemur inn í myndina.